

1935 JANUÁR

ERDÉSZETI LAPOK

LXXIV. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

1. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Megindították 1862-ben WAGNER KÁROLY és DIVALD ADOLF

Felelős szerkesztő
BIRÓ ZOLTÁN

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díj 1935. évre 24 P, erdészeti altiszteknek 12 P.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagjárulékok fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. emelet

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közölhetnek.

(Telefon: 237—22.)

Miniszterválság!

A hivatalos lap január 10-i száma meglepetésszerűen hozta a legfelsőbb kéziratot, amely Kállay Miklós földművelésügyi minisztert saját kérelmére állásától fölmentette.

Mély és őszinte sajnálattal búcsúzunk a volt földművelésügyi minisztertől, akiben nemcsak a magyar erdőgazdaság ügyeinek és érdekeinek megértő jóbarátját és istápolóját tanultuk megismerni, hanem egyúttal azt az erélyes, határozott kezet is, amit a földművelésügyi minisztériumban az erdőgazdaság ügyeire vonatkoztatva, sajnos, sokáig nélkülöztünk.

A miniszter váratlan távozása megakasztotta némileg az erdőtörvény tárgyalását is, bízva bízunk azonban abban, hogy utódja ugyanazzal a megértő jóindulattal fogja a kormány által a képviselőházban is magáévá tett javaslatot a tárgyalások során képviselni.

Nagyon szerettük és természetesnek találtuk volna, ha az új erdőtörvény annak a földművelésügyi miniszternek az aláírásával iktatódott volna a magyar törvénykönyvbe, akinek nemcsak bátorsága volt vállalni a javaslattal járó politikai felelősséget, de akiben meg volt a megértésnek és jóindulatnak az a mértéke,

amelyik lehetővé tette, hogy a törvényjavaslat már ilyen formában kerüljön a felsőház elé.

Az a körülmény, hogy politikai változások megakadályozták a minisztert a megkezdett munka befejezésében, semmit sem von le azokból az elévülhetetlen érdemekből, amelyeket a miniszter a törvényjavaslat megszületése és a törvényhozáshoz való benyújtása során szerzett és nem csökkentti azt a tiszteletet és szeretetet, amellyel a magyar erdőgazdaság és az erdőmérnöki kar a búcsúzó minisztert a magánéletbe is elkíséri.

Amikor ismételten őszinte sajnálkozásunknak adunk kifejezést, biztosítjuk Önagyméltóságát arról, hogy a magyar erdőgazdaság érdekeltjei és hivatásszerű képviselői sohasem fogják elfelejteni azt, amivel neki minisztersége alatt tanusított megértő jóindulatáért és az annyi irányban élvezett eredményes támogatásért tartoznak.

Utódja a miniszteri székben dr. Darányi Kálmán volt miniszterelnökségi államtitkár.

Az új miniszter úr eddigi közpályája egészen más mezőkön mozgott s így nem volt módunk és alkalmunk arra, hogy az erdőgazdasági kérdéseken elfoglalt álláspontjáról és vallott meggyőződéséről bizonytságot szerezhessünk.

Maga a miniszter úr neve azonban már patinás emlékeket támaszt fel bennünk azokról az időkről, amikor Nagy-Magyarországon a földművelésügyi minisztérium a leghatalmasabb tényező volt. Hiszen közeli rokonának és nagy elődjének nevéhez fűződik, ha egyebet nem is akarnánk említeni, a negyvenezer holdas Deliblati-homokpuszta megkötésének megoldása. De ezenkívül is úgy az államerdészeti adminisztrációban, mint a régi Nagy-Magyarország kincstári erdőiben egész sereg alkotás őrzi az ő nevét és munkáját.

Bizton reméljük, hogy az új miniszter úr örökölni fogja elődje jóindulatú megértését és erős elhatározását és sikerrel fogja befejezni azt a nagy munkát, aminek befejezését elődjének a politikai viszonyok nem engedték meg.

A magunk részéről, amikor e helyen üdvözljük az új miniszter urat, neki is a legnagyobb készséggel ajánljuk fel azt, amit elődje részére is mindenkor biztosítottunk, a becsületes munkát és az egyesület őszinte, önzetlen és megértő támogatását

a földművelésügyi minisztérium minden olyan munkájában, amely az erdőgazdaság és a köz érdekeit előmozdítani kívánja.

Kérjük az új miniszter urat arra, hogy amint azt elődje is megtette, az erdőgazdaságot érintő kérdésekben ne mellőzze az egyesület meghallgatását, s reméljük, hogy az a megértő, barátságos jóviszony, az a becsületes együttműködés, ami a hivatalos tényezők és az érdekeltség között ma megvan, továbbra is meg fog maradni, mert ebben látjuk az igazán eredményes munka lehetőségének első és legbiztosabb zálogát.

Krónika

1. Munka és elismerés.

Nem szokott a kettő mindig együtt járni; bár normális körülmények között a másodiknak nyomon kellene követnie az elsőt.

Örömmel állapíthatjuk meg, hogy az odaadó, szívós és kitartó munka, amit az egyesület mint érdekképviselő végzett, a legilletékesebb tényezőtől, a szakminiszter Úrtól kapta meg azt az elismerést, aminél nagyobb, legalább a mi véleményünk szerint, érdekképviselő nem kaphat.

Ha nem is szó szerint, de értelem szerint idézzük a miniszter úr kijelentéseit.

Megállapította Öexcellenciája, hogy az egyesület mint érdekképviselő teljesen hivatása magaslatán áll, mert nem politizál, de dolgozik az erdőgazdaság érdekeinek védelmében.

Megállapította a miniszter Úr, hogy talán ez az első törvény, amelyik úgy született meg, ahogyan voltaképpen minden gazdasági törvénynek meg kellene születnie; mert ezt a törvényt az érdekképviselő diktálta s a kormányzat és törvényhozás az érdekképviselő kéréseit iktatták törvénybe.

Hálás köszönettel, de egyúttal büszke örömmel iktatjuk ide a miniszter Úrnak ezeket az elismerő szavait, amelyek tanubizonyosságai annak, hogy az egyesület munkája fölfelé, az irányításra hivatott tényezőknél is elismerésre és megbecsülésre talált.

Száz százalékig állottuk idáig és fogjuk állni ezentúl is az